

SPORTUJTE!

Pondělí, 25 srpen 2014

Sport bezesporu tvoří důležitou součást kvality našeho života. Kvalita našeho života, jak asi víte, se jmenuje "hrubý domácí produkt" a právě sporty jako fotbal, hokej a olympiáda dokážou zvednout HDP díky mohutnému nárůstu spotřeby vlajek a piva. O nich ale dnes mluvit nechci – budu mluvit o vlastních zkušenostech s takovým tím obyčejným sportem, jakým se můžete zabývat i vy u vás doma nebo ve sklepě.

Mně, když se někde "sport", vytane na mysli obraz tělocvičny našeho gymnázia, zejména vidina druhých sprch, z jejichž bílé páry vystupují urostlé, pružné, potom se lesknoucí postavy mladých mužů jejich opálených tělech hrají celé pletence uhrů. Nedokážu zapomenout na to chlapácké písmo svých adolescentních spolužáků, na jejich silácké a pásky, rezonující mezi stěnami a; nedokážu z hlavy vyhnat ani to, jak po hodině tělesné výchovy mladí Adonisové zabalili propocené teplákové soupravy a špičkové tenisky do igelitových tašek, které následně zrály na věšákách kolních a; a dodávaly kolní budov onen neopakovatelný odér středních studií.

Slovo "sport" ve mně evokuje i vzpomínky na estikilovou kouli, kterou jsem vrhnul sám sobě na nohu; na křupnutí zápěstí, jež jsem vymknul tělocvičnou, když mi dával dopomoc při výmky; vzpomínku na věchny ty věci (míče, vihadla, koně, naděl, kladiny, vědecké bedny), s nimiž jsem měl tu čest se seznámit tváří v tvář v rychlosti mnohonásobně vyšší, než s jakou se bílá kladina obvykle setkává s lidským obličejem. Musím přiznat, že jsem byl na kole v tělocvičce jednoznačně nejhorší, a to i mým dům.

Přesto bych si myslím, že je tělesná výchova na kolech důležitá. Sport má pro lidský život zásadní význam, neboť nám různé nechutné lázy uvnitř těla vylučují pot, hormony únavy, kyselinu mléčnou a zbytky sebevědomí, které jsou potom odváděny z těla ven do teplákové soupravy. Mluvíme samozřejmě o lidech jako jsem já – tedy o jedincích, kteří bývají zažívají maximální adrenalinové vzrušení, když začínají psát fejeton hodinu před pro ně je nejvíce outdoor, když jdou vynést koše. Nejsilnější svaly

Díky povinným hodinám tělesné výchovy se pro mě slovo "sport" stalo označením pro "pohyb, kterému se budou ostatní smát, a pak za něj dostanu nějakou známku". Bylo by ale nespravedlivé klást mě ambivalentní (což je turecky a znamená to "skutečně" a "negativní") vztah ke sportu za vinu jen zástupcům tělocvičny, pod jejichž rukama jsem se roky hroutil. Oni stateční muži a ženy se mnou nikdy neměli lehkou práci, neboť už na základní kole byly mémi nejsilnějšími svaly ty mimické a když jsem se v prahu let snažil posílit si i ten zbytek, tak se svaly polekaly, utekly a schovaly se mi v břiše, kde si udělaly pelíšek a už jsem je odtamtud nikdy nedostal. Nehledě na to, že zkoordinovat své vlastní pohyby se ukázalo jako obtížnější než zkoordinovat stádo drogovaných orangutanů po dvouhodinové jízdě na centrifuze.

Přesvědčen jsem se domníval, že podobně jako se naši zpěváci schovávají ve stohlavých věckých sborech, schovám i já svou pohybovou nedostatečnost v kolektivních sportech. Bohužel spoluhráči velmi brzo zjistili, že jakmile se pustím do hry, získává soupeř nad naším muštvem výhodu. Zatímco spolužákům nedělalo problém stříhat do míče libovolnou nohou, kterou se jim právě zamloulo, já měl problém i udržet se na hřišti vestoje a pamatovat si jméno hry, která se na něm hraje. Není divu, že nejpozduvavější věcí, kterou mě kdy kdo vyzval ke sportu, dodnes zůstává "Pojď si s námi zahrát! Nám nevadí, že prohrajeme!"

Postoj tělocvičny ke mně byl tedy celkem pochopitelný; byli to soucitní a inteligentní lidé, kteří byli zbláhli v matematických iracionálních čísel – jinak si nedokážu vysvětlit, jak z mé přemady nedostatečných dokázali na vysvětlění vykouzlit přeměrný prospěch "dobrý". Důležitě je nezanevřít

I přes veškerá protivenství jsem na sport nezanevřel, alespoň ne úplně. V létě se chodím opalovat k měce dobíhám autobusy, a tu si o tom, že se někde stala olympiáda. Přesto ale nemohu říct, že bych se s pohybem vlastně tělesné schránky tak docela skamarádil. Zkoušel jsem například běhat, ale zjistil jsem, že s tím mě tělo nesouhlasí. Přijde mi totiž, že když se orgány v břiše a dutině mezi sebou promíchávají lázy a orgány a když se zastaví, aby se vydýchal, začnou se orgány přeměňovat, který z nich opustí tělo jako první, a zatímco se hádají, hlava se svou silou snaží porodit pulzující mozek.

Čím vás samozřejmě nechci odradit od toho, abyste se věnovali sportu. Sportovat je ohromně důležité, už podpořte ekonomický růst firem, které vyrábějí věchny ty neuvěřitelně drahé nástroje, přístroje, oblečení, vybavení, výživu, analgetika, dlahy a zdravotní bobule pro růst svalů, které člověk nutně potřebuje, když se rozhodne zvednout se od počítače a začít se hýbat. Vezměte si například ze mě: tělo jako tak koukám na svůj odpadkový koš a začínám si pohrávat s myšlenkou, že do sebe hodím pár růstových bobulí a vyrazím na nějaký ten outdoor.

JAN FLAŠKA

(autor je pohybový teoretik)